

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Die secunda Iulij.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

Die secunda Iulij.

*Memoria beati Petri de Lutsemburgo.**Ex historia Lutsemburgi manu-scripta.*

A Venione, obitus beati Petri de Lucelburgo, tituli ad sanctum Georgium ad velum aureum diaconi Cardinalis. Qui parentes habuit ex Imperiali & Regali stirpe prodeuntes, Guidonem de Lucelburgo, Comitem sancti Pauli in Picardia, & de *Luceyo*, & dominam Mathildam de Castilione. Hi autem puerum bonam sortitum animam liberalibus artibus & Decretis imbuendum, Parisijs tradiderunt. Vbi à Clemente septimo, anno decimo, aetatem moribus transiens, Parisiensis Canonicus est institutus, & post biennium archidiaconus Carnotensis, & decimo quinto aetatis anno, licet plurimum tenitens, episcopus ecclesiae Metensis. In quibus sanguinis & honorum dignitatibus sese non extulit: sed omnia tanquam araneorum fila nihili pendens, soli Deo placere studuit. Vnde etiam Clemens voluntati Dei se conformans, qui supra cardines terrae posuit orbem, eum fratrum consilio, Cardinalium collegio aggregavit. Cumque omni sanctitate poleret, crucem suam baiulando adeo Christi vestigia est insecutus, ut in ecclesia positus ipsum Iesum in cruce pendentem, corporeis oculis in aere meruerit intueri. Migravit autem per mortem ad vitae auctorem circa annum *decimum octavum aetatis, anno Domini millesimo trecentesimo octuagesimo septimo, die secunda Iulij, abstinentijs & disciplinis attritus. *Quota* autem die sepultus est Avenione in cœmiterio, ut ipse voluit, sancti Michaelis, vbi nunc est monasterium fratrum Cælestinorum de Lucelburgo. In quo loco, sancti Petri meritis, intra duos obitus sui annos, nongenta & sexaginta quatuor leguntur miracula contrigisse. Exstat porro de eo præclarum testimonium inter acta Concilij Basileensis: Scribit enim Philippus Burgundiae & Brabantiae dux, aliarumque ditionum Belgicarum dominus literas ad Basileenses Patres, ex villa sua Bruxellensi, quibus rogat Patres, ut canonizent & elevent dignæ per sæcula memoriae dominum Petrum de Lutzelburgo Cardinalem, suum consanguineum, quem
ex meritis

* 22.

Tomo 4.
Concistoria
fol. 3, 8.

ex meritis gloriosis, & tot miraculis, velut inauditis, quibus quotidie coruscat, aliorum Christi confessorum collegio constat aggregari. Hoc etenim varijs in Concilijs, retroactis temporibus, fuisse inceptum, sed quibus medijs vel modis fuerit interruptum, vel imperfectum remanserit, ignorare se asserit. Fortassis autem præcipua causa fuit, quia Cardinalatum à Clemente septimo acceptavit. Is enim cum Cameracensis esset episcopus, & Sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalis, illegitimè in Pontificem electus, sedecim annis Avenione resedit, contra Urbanum sextum, & Bonifacium nonum: & à Gallis potissimum Hispanis & Scotis, pontifex cognoscebatur. Porro hic noster Cardinalis Louanij in primaria ecclesia, in fenestra ad altare venerabilis Sacramenti depingitur procubens ante Crucifixi visionem. Quæ pictura ex superioribus à me est intellecta, & ex eo quod ad latus habeat arma Comitatus sancti Pauli, sub Cardinalitio galero.

2°. *De reliquijs sanctæ Monegundis
apud Chimacenses.*

Ex litteris D. Canonici Francisci Galland.

*De vitap.
vran. c. 19.*

Turonis, depositio sanctæ Monegundis viduæ. Cuius historiam sanctus Gregorius Turonicus episcopus descripsit. Natale eius tanquam festum solenne Chimaci celebratur secunda Iulij, postposito festo visitationis Mariæ, eo quod collegiata dictæ urbis ecclesia consecrata sit in honorem diuæ Monegundis, eiusque reliquijs exornata fuerit, quas duo Canonici in solennibus processionibus circumferre solent in loculo argenteo deaurato.

Simili ferè pietate Priscæ natalis ad diem decimum octauum Ianuarij colitur, & reliquæ in argenteo portatili loculo honorabantur. Sed utrisque reliquæ sub Caroli quinti imperio perierunt, anno quinquagesimo secundo, Francis urbem conflagan-

conflagrantibus. In medio tamen chori sculptura superest Gallicis verbis, quæ Latinè sonant, Hic iacet nobilis homo, Iohannes Comes Sueffionensis, dominus Chimaci, qui apportauit corpus sanctæ Priscæ de partibus Romæ, qui obiit anno millesimo ducentesimo octuagesimo secundo. Homo pro vero.

Est autem Chimacum, Hannoniæ ciuitas, diocesis Leodiensis, duabus filiis, Fania & Theoracia interclusa, sub ditione & principatu ducis Arscorensis.

Tertia die Iulij.

1°. De sancto Guthagone confessore.

Ex lectionibus in Oostkercka, quas accepi à Domino Mathia Laurentiano, Pœnitentiario Brugensi.

IN Oostkercka, burgo Flandriæ, sancti GUTHAGONI confessoris, regis Scotiæ, qui ibi peregrinus pro Christo, in pace quieuit. Hic, sicut suæ posteritati antiquitas reliquit, creditur dum viueret, regalis fuisse dignitatis, sed considerans omnia esse vanitatem, quæ sub cælo sunt, in Flandriam peruenit. Vbi circa littora maris in vicino de *Knocken* aliquamdiu sanctè est conuersatus, & à clericis ac laicis Oostkerckæ cum deuotione sepultus, in occidentali parte cœmeterij. Sed Domino per eum crebra miracula faciente, corpus iuxta ecclesiam est maiori veneratione reconditum, & capella super eum constructa, vbi nunc est ecclesiæ campanile. Ghillo autem, qui eidem sancto adhuc viuenti familiaris adhæserat, ab eo iam defuncto auelli non potuit. Qui etiam creditur post mortem claruisse miraculis. Nam tempore Gregorij Curati dictæ ecclesiæ, qui postea in Ordine Prædicatorum fratrum sanctè vixit, manum